

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu
VIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jarosław Horobiowski,

Sędziowie: SSR Tomasz Poprawa, SSR Jarosław Mądry,

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 r. we Wrocławiu, na posiedzeniu niejawnym,

sprawy ze złożonego skutecznie w dniu 16.04.2019 r. (data nadania Poczta Polska S.A.) wniosku wierzyciela – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie Oddział we Wrocławiu o ogłoszenie upadłości dłużnika – „EWLI” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (KRS nr 0000241509),

zważywszy, że wierzyciel zażądał zabezpieczenia majątku dłużnika oraz dokonał wpłaty niezbędnej zaliczki na koszty postępowania,

postanawia: zabezpieczyć majątek „EWLI” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (KRS nr 0000241509) przez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego w osobie Mirosława Stanisławskiego (licencja doradcy restrukturyzacyjnego nr 1187).

UZASADNIENIE

z up. Kierownika Sekretariatu
za zgodność z oryginałem
stwierdza

Protokolant Sądowy
Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej
we Wrocławiu

Agnieszka Filipek

W postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości sąd na wniosek albo z urzędu może dokonać zabezpieczenia majątku dłużnika (art. 36 ustawy z dnia 28.02.2003 r. – Prawo upadłościowe). Zabezpieczenia – co do zasady – dokonuje się przez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego (art. 38 ust. 1 zd. 1 Prawa upadłościowego), który w szczególności powinien niezwłocznie podjąć czynności nadzorcze oraz przystąpić do rozeznania się w sprawach dłużnika tak, aby w rozsądnym terminie dokonać możliwie wyczerpujących i należycie udokumentowanych ustaleń, w możliwie szczegółowy i jasny sposób przedstawiających kondycję finansową i stan majątku dłużnika (także w aspekcie pokrycia kosztów ewentualnego postępowania upadłościowego) oraz przebieg jego stosunków z wnioskodawcą i innymi podmiotami zainteresowanymi wynikiem sprawy. Podsumowania ustaleń nadzorca dokonuje w sprawozdaniu składanym na żądanie Sądu (art. 38 ust. 3 Prawa upadłościowego).

Dłużnik po ustanowieniu tymczasowego nadzorca sądowego jest uprawniony do dokonywania czynności zwykłego zarządu. Na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu jest wymagana zgoda tymczasowego nadzorca sądowego pod rygorem nieważności. Zgoda może zostać udzielona również po dokonaniu czynności w terminie trzydziestu dni od jej dokonania (art. 38a Prawa upadłościowego). Niewykonywanie poleceń tymczasowego nadzorca sądowego może być powodem zastosowania przez sąd orzekający w przedmiocie ogłoszenia upadłości bardziej dolegliwych dla dłużnika sposobów zabezpieczenia – w szczególności przez ustanowienie nad jego majątkiem zarządu przymusowego (zob. art. 40 Prawa upadłościowego).

Okoliczności podane we wniosku o ogłoszenie upadłości, potwierdzone treścią załączonych odpisów (kopii) dokumentów, uprawniają do wierzyciela (por. art. 24 Prawa upadłościowego), jak i niewykonywanie przez dłużnika wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec co najmniej dwojga wierzycieli oraz istnienie określonych w

art. 10 w związku z art. 11 ust. 1-1a Prawa upadłościowego podstaw do ogłoszenia upadłości dłużnika, co do którego ujawniono szereg zaległości w regulowaniu zarówno należności wobec wnioskodawcy, jak i podatków, sięgających datami wymagalności nawet maja 2014 roku. Konfrontując to z podanymi we wniosku informacjami o stanie majątkowym dłużnika, należy przyjąć, że wnioskodawca odpowiednio uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, którego brak mógłby poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania w sprawie o ogłoszenie upadłości poprzez dalsze narastanie długów, zwłaszcza odsetkowych oraz możliwość „topnienia” majątku dłużnika (por. art. 37 Prawa upadłościowego w związku z art. 730¹ k.p.c.). Na chwilę obecną nie widać poza tym dostatecznych podstaw ku temu, aby ustanawiać dalej idące zabezpieczenie w szczególności w zakresie wniosku wierzyciela o zawieszenie egzekucji wszczętych przeciwko dłużnikowi. Nie ma w szczególności informacji pozwalających na ustalenie ile egzekucji toczy się przeciwko dłużnikowi i na jakie kwoty opiewają egzekwowane należności. Zadaniem tymczasowego nadzorca będzie dokonanie w tym względzie stosownych ustaleń u komornika wskazanego we wniosku, jak i u innych komorników, o których powyższe on informację, że prowadzą egzekucje przeciwko dłużnikowi. W pierwszej kolejności tymczasowy nadzorca będzie musiał jednak zweryfikować czy, a jeśli tak, to gdzie konkretnie znajduje się na terenie Wrocławia albo w jakiej innej miejscowości główny ośrodek działalności dłużnika.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 36 i art. 38 cytowanej ustawy orzeczono jak w sentencji.

Uzasadnienie niniejsze sporządzono wyłącznie w celach informacyjnych, gdyż postanowienie niniejsze pozostaje – w świetle dyspozycji art. 33 ust. 1 oraz art. 36-43 Prawa upadłościowego – niezaskarżalne. Jedyne wyjątkiem zażalenia na postanowienie dotyczące zabezpieczenia majątku dłużnika przewidziano wprost w przedmiocie zawieszenia egzekucji oraz uchylenia zajęcia rachunku bankowego dłużnika (por. art. 39 ust. 3 Prawa upadłościowego). W pozostałych przypadkach nie przewidziano zażalenia i w istocie nie miałyby ono nawet praktycznego znaczenia, skoro postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości obwarowane jest dwumiesięcznym terminem jego zakończenia (por. art. 27 ust. 3 Prawa upadłościowego), a ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego – wobec braku możliwości powoływania biegłego w tym postępowaniu z wyjątkiem wskazanym w art. 56b ust. 1 Prawa upadłościowego (czyli w ramach likwidacji przygotowanej) – jawi się zwyczajnie jako praktycznie jedyny i nieodzowny środek zarówno dla weryfikacji prawdziwości i kompletności informacji podawanych przez dłużnika lub wierzyciela-wnioskodawcę, jak i dla uzupełnienia istotnych informacji o dłużniku, do których wierzyciel-wnioskodawca ma ograniczony dostęp albo w ogóle go nie posiada. Zaskarżenia wszystkich postanowień o zabezpieczeniu majątku dłużnika nie sposób także wywodzić z dyspozycji art. 37 zd. 2 Prawa upadłościowego, ponieważ wyłącza ona jedynie zadekretowaną w art. 396 k.p.c. możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego postanowienia do czasu rozstrzygnięcia zażalenia. Oznacza to zwyczajnie, że w takim zakresie, w jakim postanowienia o zabezpieczeniu majątku dłużnika są zaskarżalne, nie można w razie ich zaskarżenia wstrzymać ich wykonania. Nie zachodzi zatem możliwość wstrzymania postanowień o zawieszeniu egzekucji przeciwko dłużnikowi i uchyleniu zajęć rachunku bankowego dłużnika, bo tylko w odniesieniu do nich ustawodawca zadekretował zażalenie.

z up. Kierownika Sekretariatu
za zgodność z oryginałem
stwierdza

Protokolant Sądowy
Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej
wrocławiu

Agnieszka Filipek